

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀՈՇԽԱՆ ԳՐԱՏԱՆ — ԹԻՒ 5

ԼԵՒՈՆ ՃԵՐԱՀԵԱՆ

ԴԻԱԿՆԵԲՈՒՆ ՄԵԶԵՆ

(ՍԱՐՍՈՎԱՋԴԵՑԻԿ ԷԶ ՄՐ ՊԱՏԵՐԱՋՄԻ ՑՈՒՅԵՐՔՆ)



ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՆ ԻՐԱՒՅԻՆՔ ՀԵՂԻՆԱԿԻՆ ՎԵՐԱՊԱՀԵԱԼ, ԵՆ

1928

Տպագրութիւն Ա. Ր. Ա. Ր. Ա.

17, ռիւ տէ Տօմինիքէն

ՄԱՐՍԵԼ

891.99

Ø-59

Alpernay, L.

Altitude: 10 m.

28873.



664452
-1-

Գիտես պարագաների մասին

891.99
Ը - 53

Առնեաց է 1961 թ.

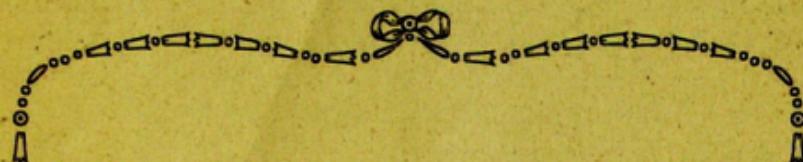
ԴԻԱԿՆԵՐՈՒՆ ՄԵԶԵՆ

(Ականատեսն Մը Յուշածետրէն Քաղաքաց)



Հ 28475



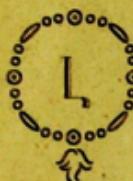


ԴԻԱԿՆԵՐՈՒԻՆ ՄԵԶԵՆ

(ԱԿԱՆԱՏԵՍԻՄ ՄԸ ՅՈՒԵԱՏԵՑՐԵՆ ՔԱՂՈՒԱԾ)



Ա.



ՈՅՍԸ ճեղքուած է :

Յունուարի վերջին հօլժնեակին սկիզբն
ենք :

Չմրաշունչ քամին անընդհատ կը փչէ,
և ձիւնափոթորիկը իր բոլոր սաստկութեամբ համա-
տարած երկիրը կը ծածկէ սպիտակ քօղով մը, որուն
վրայ կանգնուած հազարաւոր վրաններուն ծալծալուն
գրօշակները կը ծածանին ու կը տատանին օդին մէջ,
և հովին սաստկութենէն կը շառաչեն անդադար :

Վրաններու տակ կը հանգչի բիւրաւորներու րա-
նակ մը :

Տխո՛ւր է լոռվթիւնը, տխուր և կեանքը այդ ա-
րիւնի վայրերուն մէջ :

Յանկարծ զինուորական փողը կը հնչէ։ Զարթօնքի փողն է այս, որուն ձայնէն ընդհատ կ'արթննան բոլոր զինուորները։ Հազացող անհամար բերաններ կը սկսին խոռվել համատարած լոռութիւնը, մինչ հեռուէն քամին կը բերէ հրամայող ձայներու արձագանդներ ու խուզ ժխորներ։

Զինուորները կը ցատկեն իրենց հողէ անկողիններէն։ Հետզհետէ ժխորն ու աղմուկը կը բազմանայ։

Երկրորդ փողահարութիւն մը նախաճաշի կը հրամիրէ զինուորները։ Ամէն կողմէ տասնով, հարիւրով կը զիմեն դուքս վրաններէն։ Հազարաւոր զլախներ կը շարժին և կաթսաններով եռացած թէյը կը բաժնը ամէնուն։ Իւրաքանչիւր տասնապետ իր հրամանին տակ գտնուող զինուորներուն հոգածութիւնը ըստանձնած է։ Շարան շարան կուգան կ'երթան, բուռ բուռ շաքարներ կը տանին վրանները, ու տասնական քսանական վրաններուն տակ բոլորուելով, զողղղալով կը դգալեն թէյը։

Եւ ահա՝ կը հնչէ երրորդ փողը, նոյնը կը կրկնը ամէն կողմէ։ Պէտք է շտապել։ Ամէն ոք պէտք է զէնքին փարի։ Ու զինուորները կ'աճապարեն միանալ իրենց վաշտերուն, հրացանը ուսերնուն ու կաղմածքը կռնակնին։

Վաշտերը կը կազմակերպուին անմիջապէս։ Ամէն զինուոր իր տեղն ու զիրքը վրաւած է վաշտին մէջ։

Սպաները կուգան աչքէ անցընել վաշտերը, թերութիւնները աչքի կը զարնուին ու անմիջապէս կը սրբազնուին, մինչ յիսնապետները հիւանդներուն, վիրաւորներուն և երէկուան կուտին մէջ նահատակուով զինուորներուն ցանկերը պատրաստած կը ներկայա-

ցընեն իրենց պետին առ ի վաւերացումն և ի գիտութիւն :

Քանի մը ըստէ անշարժ կը կենան զինուորները
իրենց շարքին մէջ : Յետոյ փոխ-յիսնապետները —
Քօթ Բուլուչուք — կը կարդան բարձրածայն անուն-
ները մնացեալ զինուորներուն, որք շարքին մէջ են :

— Եօ'րկի իվա'նչէֆ, Տիմի'թրի Մունտրօֆ . . .

— Ա՛ս, կոսրօտին թօթ լուրուչուք, կը ձայնէ իւ-
րաքանչիւր այն զինուորը, որուն անունը կը կարդայ:
Եւ այսպէս քանի մը վայրկեանի մէջ ներկաները կը
ճշդուին :

Այժմ կը սպասեն հրամանատարին ժամանման,
և 'ահա' յանկարծ ա'ն կ'երեւայ հեռուէն ոուսական
հուժկու ձիու մը վրայ նստած: Կը մօտենայ գունդին
հազճեպով և ձեռքը ճակտին տանելով կը բարեւէ
զինուորները :

Եւ բոլոր զինուորները կը պատասխանեն ուժզին
պոռալով. «Կեցցէ՝ մեր պարոն հրամանատարը, հուր-
լուա՛, հուրլուա՛»:

Հրամանատարը աչքէ կ'անցընէ բոլոր կարգերը
զինուորներուն և յետոյ դառնալով անոնց կը խօսի
հետեւեալը :

— «Սիրելի և հայրենիքին անձնուէր զինուոր եղ-
բայրներս. Երէկուան կոիւը, ձեր հերոսական մարտըն-
չուամներուն շնորհիւ յաշողութեամբ վերջացաւ: Թըշ-
նամին պարտուեցաւ, բայց այսքանը բաւական չէ՝
որովհետեւ անոնք ահա՛ այսօր ալ կ'ուզեն կոիւը շա-
րունակել անարգել, և մենք վստահ մեր մարտական
ուժերուն, պէտք է շարունակենք մեր սկսած զործը:
Պէտք է անոր՝ մեր դարաւոր թշնամիին վճռական

հարուածը տանք, և պարտադրենք զայն որ ընդունի մեր Զարին և մեր Աղղին պահանջքները։ Կոռւինք քաջաբար, թող մեր արիւնով ներկուին դաշտերը, ձորերը, բլուրները, բայց թող ծածանի աղղային դրօշը թշնամի ամրոցներուն, բերդերուն վրայ։ Վեր բռնենք մեր դրօշին պատիւը և երբէք կոնակ չղարձնենք։»

«Զինուորնե՛ր, ձեզի տրուած հրամանները լաւ կատարեցէք, նայեցէք որ թշնամին իր սիրտէն զարնէք։»

«Հերոսնե՛ր, ահա՛ ես ձեզի հետ եմ, մէկ սիրտ մէկ հոգի կոռւինք, պարտե՛նք թշնամին։ Կեցցէ՛ բանակը, կեցցէ՛ն քաջարի զինուորներս»

— Հուրրա՛, հուրրա՛, հուրրա՛, կ'աղաղակեն հազարաւոր բերաններ, ահազին ու սարսափեցուցիչ գոռում գոչումներով։

Կարզի եկած են նուազախումբի անդամները, և հրամանի մը վրայ զոր կուտայ խմբապետը, անոնք կը հնչեցնեն հրահրիչ ու մարտակոչ քայլերդը։

— Պո՛ւմ, պո՛ւմ, պո՛ւմ . . .

Թնդանօթի առաջին հարուածը կը լսուի ահա՛, թշնամի բերդերէն կ'արձակուին անոնք։

Անօրինակ իրարանցում մը կը սկսի ծայր տալ։

— Փուժգինարա մօ՛, կը ձայնէ հրամանատարը իր բոլոր ուժով, և զինուորները հրացանները կը վերցընեն իրենց ուսին վրայ ու կը սպասեն անշարժ։

— Մա՛րշ, կը հրամայէ զօրապետը, և բոլքը (1) կը շարժի յառաջ։

(1) Բոլքը՝ 4000 սուինաւոր (ալայ)

Հազարաւոր սուբններ կը յառաջանան և բլրակի
մը կշտին դիրք կը գրաւեն: Ուրիշներ հրամանի մը
վրայ ամէնքը կը պառկին և կը սկսին կրակել . . .

Գողապետը սուրը մերկացուցած գունդին առջե
տնկուած է և դիտակը ձեռքը կը հրամայէ միշտ :

Նոյնալէս կ'ընեն նաև միւս բոլքերը: Եւ զինուու-
րական այդ հսկայ բաղմութիւնը խելայեղ համեմա-
տութեան մը կը հասնի:

Թնդանօթները կը զոռան: Մուխի թանձր ամպեր
կը պարուրեն չօրս կողմ: Հրամանները կը տեղան,
փողերը կը հնչեն, նուազախումբը կը հրաճրէ քաջա-
զուն կոուողները, որոնք աստ անդ կը տեղափոխուին:
Հրացաններու վզգիւնները, շուափնելներուն սուլում-
ները, թնդանօթներուն խլացուցիչ զոռումները, պօմ-
պաններուն պայթումները, զինուորներու միահամուռ և
անվերջանալի հուրրա՛ները, ասոնք բոլորը կը սար-
սափեցնեն մարդս, և այդ սարսափներէն մոլեգնած
կ'ուզէ մարդ փախչի՛լ, փախչիլ հովէն ալ արագ, որ-
պէսզի շուտ վերջ զտնեն այդ խլացնող աղմուկներն
ու ապահով տեղ մը որոնել կարելի ըլլայ գէթ:

Ամէն կողմ դարշելի հստ մը, հստ մը՝ ոումրի,
զնդակի, ոազմամթերքի, վառօթի խառնուրդ հստ մը,
որ կուզայ մեր քիմքերն ի վեր, և բարձրացող մուխի
ամպերը, որոնք արագ արագ կը յառաջանան դէպի
ամէն կողմ:

Ա՛հ, այս անտանելի բան է, ի՞նչալէս կարելի է
ողջ զուրս գալ այդ ընդհանուր խառնաշփոթութիւն-
ներէն ու սարսափներէն:

Սակայն, զինուորը վարժուած է այդ կեանքին: Ան՝ ստանձնած է պարտականութիւն մը և այդ վեհ պարտաւորութիւնը ամէն ինչ թեթեւ կ'ընէ իրեն համար, և չի տարուիր բնաւ ծուռ մտածումներէ . . . :

Բ.

Պատերազմը սաստկացած է ա՛լ աւելի:

Առաւօտեան կորիը փոխուած է սոսկալի մարտընչումի մը, այնպէս որ երկու ոսոխ բանակները, ամէն ճիդ կը թափեն զիրար գերազանցելու և ոչնչացնելու համար:

Երկու կողմերն ալ հերոսաբար կը կոռւին, բայց դեռ վերջնական արդիւնք մը չկայ: Դեռ ո'չ մին և ո'չ միւսը դիրք չէ տուած հակառակորդին ձեռքը: Ուրեմն յարմար ատենը այլեւս հասած ըլլալու էր յառաջխաղացման մը, որովհետեւ այդպիսի դրծողութեան մը պատրաստութիւններ կը տեսնուէին հակառակորդ կողմէն:

Մեր բանակը սկսած էր ալ նահանջել իր երկրորդ դիրքին վրայ: Թշնամի զինուորներ կը մօտենային մերթ ընդ մերթ, և եղաւ վայրկեան մը որ իրարմէ հազիւ քսան քայլ հեռաւորութեամբ սկսան կոռւիլ երկու կողմերն ալ:

Եւ ի՞նչ զարհուրելի պատկեր, Աստուած իմ . . .

Կեղրոնի թնդանօթները սաստիկ կրակ մը կը բանան այն կէտին վրայ, ուր թշնամին կը յառաջանայ: Օդին մէջ կը յածին մարդկային մարմնի զանա-

գան մասեր։ Կէս զլուխներ, թեւեր, ոտքի մասեր, արիւնթաթախ աղիքներ, քուրջի կտորներ, զէնք, ջրի գաւաթներ և զեռ ինչե՛ր ինչերու Եւ այս բոլորին խառնեցէք ամա՞ն, մայքա՞ները վո՞ւերը, աման Ալլահըմները, սրտակեղէք աղաղակները, այլազան ու զարհուրալից։

Յաջող, բայց կորստաբեր գիրկընդխառնումէ մը վերջ թրքական դրօշը կը ծածանի վերջնապէս բլուրին վրայ, որուն դէմ կը մարտնչէին արշալոյսէն ի վեր։

Գերի բռնուած բազմաթիւ զինուորներ, զինաթափձերնին ետեւնին պրկուած կը տանին բանակին ետին։ Անոնց դէմքերը խոժոռ են և թունալից, վրանին զլուխնին թափթփած և նոյնիսկ վիրաւորներ ալ կան անոնց մէջ, ոտքէն, թեւէն կամ ուրիշ տեղէ զարնըած աննշան կերպով։

Ապահով վայրեր կը փոխադրեն զանոնք, որպէս զի մասնաւոր հակողութեամբ աւելի ներսերը դրկուին։

Կը մօտենամ անոնցմէ մէկուն, անունը կը հարցընեմ, բայց ան չուզեր պատասխանելի իր յաղթ կազմուածքը, աչքերուն վրէժխնդրական նայուածքները զիս կը գողացնեն։ Ան վարչի մնար պուլկար էն արի զինուորէն, և վստահ եմ որ պուլկար հերոսէ մը աւելի հերոսաբար կոււած է։

Բայց, ահա՝ այս վայրկեանիս իր թշնամիին ճանկերուն մէջն է, և ափսո՛ս որ իր հրացանը այլես չպիտի խօսի իրեն, իր ոսոխին դէմ այլնս չպիտի արձակէ մահացու զնզակներ։ Ուստի ինքինքը կը հաւաքէ ջանալով զսպել իր վայրոյթի և վրէժխնդրութեան ներքին ձայնն ու յուզումը, և զառնալով քովի

զինուորին, իր նօթի ըլլալը կը յայտնէ :

Կը տանին զինքը երկու զինուորներ, թեւը մտած,
կը յանձնեն այն տեղը, ուր կը տեսնուին գերիներու
գործողութիւնները :

Պուլկար բանակը իր երկրորդ զիրքը անմիջապէս
կ'ամրացնէ և թնդանօթները կը չարուին: Հեծելազօր-
քը կը սկսի խուզարկութեան, ստուզելու համար թէ
թուրքերը կը փորձե՞ն կողմնակի յարձակում մըն ալ
նոր դիրքեր զրաւելու նպատակաւ :

Սակայն կոփւը ճիմա փոխազրուած էր կեղրոնի
բազուկին դէմ: Օսմանեան ձիաւոր գունդերը յարձակո-
ղական ձեռնարկ մը կ'ընէին, իսկ ճետեւակազօրքը
թնդանօթներու կրակին պաշտպանութեան տակ ա-
պաստանած՝ աջ կողմէն կողմնակի յարձակումով մը
կը ջանար ետ մղել պուրկար յառաջխաղացումը: Մինչ
միւս կողմէ կիսաբոլորակ մը կազմած կը ջանար ճե-
տեւակազօրքը՝ պաշարել այն դիրքերը, որոնք ծովէն
ալ կը ոմբակոծուէին օսմանեան մարտանաւերէն:

Կացութիւնը գէշ էր Պուլկարներուն համար այդ
կողմէն, որովհետեւ չէին կրնար օսմանեան մարտա-
նաւերուն սաստիկ և մահացու կրակին տակ յառաջ-
խաղացման որ և է շարժում կատարել, մինչ սաւառ-
նակները օդին մէջէն կը գործէին թշնամի դիրքերը
հաղորդող նշաններով:

Օպրէնովիչ, որուն՝ իրրե ժամանակի թղթակից՝
կը պարտէի իմ ներկայութիւնս այդ վայրերուն մէջ
քանի մը ժամէ ի վեր, ստիպեց զիս որ այլեւս թո-
ղում իմ զննութիւններս և ընկերանամ իրեն, որով-
հետեւ իր պաշտօնը լրացած էր: Չորս հարիւրէ աւելի

վիրաւոր և հիւանդ զինուորներ վիխաղրելու ժամը հասած ըլլալով, պէտք էր փութով վերադառնայինք :

Խնդրեցի որ քիչ մըն ալ համբերէ և թոյլ տայ գոնէ կէս ժամ ալ դիտելու այն տեսարանները, որոնց պատմութիւնը միայն բաւական է մարդս ընդվզեցը-նելու, և աչքով տեսնելն ալ կ'արժէ :

Երկու երեք ժամէ ի վեր կը հետեւէի բոլոր դէպ-քերուն, Օպրէնովիչի դիտակը աչքիս, և միշտ կը նօ-թագրէի զինաւոր դէպի երրու կը ցաւէի որ այս առթիւ չունէի լուսանկարի փոքրիկ գործիք մը գոնէ քանի մը նկարներ քաշելու թուղ որ ինքինքն ելած էի այլեւս և սիրոս կարծեն բարացած մնացած էր :

— Աճապարենք, կոսպոտաին, պոռաց Օպրէնովիչ, որովհետեւ իր գործին դէմն գմուարութիւններ հանել չէր սիրեր: Միւս կողմէ եթէ նեղացնէի զինքը և առ-նէք քալէր, ի՞նչ պիտի ընէի այդ լեռներուն մէջ մի-նակս առանց առաջնորդի: Ուատի սրտաբեկ հետեւեցայ իրեն: Ասոր հետ մէկտեղ տեսածներս բաւական էին արդէն, որոնք նկարազրուածէն աւելի սոսկալի և արիւային դրուազներ կը պարունակէին իրենց մէջ:

— Կ'երեւի թէ չես կշտանար, բարեկամս, ըսաւ Օպրէնովիչ, միշտ սուրբին կրթնած քալելով, որովհետեւ ըլուրն ի. վար կ'իջնէինք :

— Ներեցէք, կոսպոտին Օպրէնովիչ որ ձեզ նե-ղացուցի պահ մը, որովհետեւ չէի ուզեր բաժնուիլ . . .

— Այո՛, կ'երեւի թէ արիւնը բռներ է քեզ:

Չեռքը թուղթ մը ունէր, զայն ստորազրել տա-լու համար հրամանատարին պէտք էր երիթալ:

Գ.

Հրամանատարը աջ թեւին վրայ քննութիւն մր կատարելու մեկնած ըլլալով ստիպուեցանք հոն երթալ և հարկ էր անցնիլ ձորէ մը, որ կը տարածուէր մեր առջեւ:

Զիւներու բարդերը թոյլ չէին տար մեզ որ արագ արագ քալենք, երբեմն երբեմն այ ոտքերնիս սահելով կը չափէինք մեր հասակը, բլուրն ի վար իշխած ատեննիս մանաւանդ:

Քամին դադրած էր, բայց ցուրտը կրկնապատկուած ըլլալով ոտքերս սկսած էին թմրիլ: Դէմքս պաղէն կ'ուռէր, իսկ քիթս կաս կարմիր կտրած կը մըումուար: Զի նստիլ անկարելի էր, զի սայթաքում մը բաւպիտի ըլլար ծանրապէս վիրաւորուելու համար:

Վերջապէս իյնալով ելլալով անցանք բազմաթիւ պահակներու առջեւէն, և քսան վայրկեան քալելով հասանք այն տեղ ուր հրամանատարը կը գտնուէր:

Աջ թեւին վրայ կոիւը դադրած էր մասամբ, և երբեմն միայն կը սպայթէին թնդանօթի ուռմրեր: Խոշոր տաղաւար մը բարձրացած էր, որուն վրայ կը ծածանէր պուլկարական եռագյուն դրօշակը, իսկ անոր անմիջական քովերը շարուած էին սպաննորու վրաններ: Պահակները կը շրջէին հրացանը ձեռքերնին:

Տաղաւարին մէջ կը գտնուէր աջ թեւին հրամանատարը, ուր մտաւ բարեկամս Օպրէնովիչ, թուղթը սոորազրել տալու համար:

Զինուորները ուշի ուշով զիս կը զիտէին, որովհետեւ պուլկարական ոչ մի յատկանիշ կը կրէի վրաս, որմէ քաջալերուէին թէ ես ալ Պուլկար եմ: Անպատճառ քաղաքային պաշտօնեայ մը, կամ օտար թղթա-

կից մը կարծեցին զիս, և սպայ Օպրէնովիչի ինձ ընկերակցութիւնը ալ աւելի տեսնողին հետաքրքրութիւնը կը շարժէր :

Սպասելս շատ ժամանակ չտեւեց, Օպրէնովիչի խիզոյն մօտեցաւ ինձ և երկուքս աճապարեցինք հեռանալ և մտանք այն բերդերուն — դիրքերուն — մէջ, զորս պուլկար ամրաշէն զինստրները հապճեպով կը շինէին և կ'ամրացնէին :

Հազիւ ներս մտած՝ տեսայ որ դիակներ կը բերւին և կը շարուին քովէ քով։ Արգէն քանի մը կարգ շարուած էին, արիւնաթաթախս և անշունչ :

Սոսկում մը եկաւ վրաս, բայց հարկ էր անոնց մէջէն անցնիլ, որպէսզի աւելի կարճ կերպով հասնինք մեր մեկնատեղին :

Սուածին անգամ որ աչքս հանդիպեցաւ դիակի մը, գանկը փշրուած, դէմքը անճանաչելի դարձած՝ զինստրի մը զիակն էր։ Թեւին մէկը զլխին մօտ դըրւած, վեց եօթը տեղերէ գնդակահարուած և արիւնի մէջ մնացած։ Տրեխները ոտքը, երկնցած պառկած էր խեղճ զինստրը։ Անոր քովինը ա'լ աւելի ցաւալի վիճակ մը կը ներկայացնէր, զլուխը երկուքի բաժնուած, աչքին մէկը գնդակահարուած, արիւնի ճապաղիքներու մէջ շաղախուն, ոտքերուն տրեխները արիւնով ներկուած և կուշտէն՝ սուինի հարուածով մը խոշոր ծակ մը բացուած, ուկորը դուրս ցցուած էր։

Աչքերս լեցուեցան, ի'նչ ընելս շուարեցայ։

Շուրջս կը դառնային զինստրներ, որոնք պատգարակներով կը փոխազրէին այդ մեռած հերոսները կոռւադաշտէն։ Անոնք իրենց թեւերնուն վրայ կը կը-րէին կարմիր խաչեր և ոմանք հաղած էին ճերմակ

վերարկուներու Մաս մը ուրիշ զինուուրներ ալ անոնց
ինքնուլթիւնը կ'որոշէին և կ'արձանագրէին :

Մեռելներու աշխարհին մէջ կը գտնուէինք :

Թանի՛ կը յառաջանայինք չէինք կրնար զատ-
ւիլ այդ զիակներէն: Օպրէնովիչի աչքերը լեցուած էին
և իւրաքանչիւր զինուորի վրայ արագ արագ ակնարկ-
ներ նետելով կարծես՝ անհամբեր կը փնտոէր անոնց
մէջ իր ծանօթներն ալ:

Թիչ մը վերը քսանէ աւելի սպաներու զիակները
շարուած էին. անոնք ալ մահացած, բայց մէկը դեռ
կը հոնդար:

— Ա՛հ, Եանքօ՛ֆն է, աղաղակեց Օպրէնովիչ, և
մօտեցաւ անոր:

Աչքերը գոց էին, բայց միշտ կը հոնդար, խոչակը
վեր վար կ'ելլէր կ'իջնէր:

Զկրցայ նայիլ այդ գեղանի երիտասարդին, զի-
դին մազերով և թաւ պեխերով: Բարեկամս մօտեցած
էր անոր և կը տեսնէի որ ան կը հեկեկար և դառնա-
պէս կ'արտասուէր:

— Ա՛հ, քանի՛ կը պատկերանայ աչքիս առջե
այս երիտասարդին զիմագիծը, մազերս փուշ փուշ
կ'ըլլայ, մրթմրթաց Օպրէնովիչ, աչքերը սրբելով:

Սղքատիկ մօր մը մէկ հատիկն էր, աշխատեցաւ,
աշխատեցաւ և հարիւրապետի աստիճանով Սօֆիայի
զինուորական վարժարանէն շրջանաւարտ ելաւ, բայց
ահա՛ իր ապագան, մեռա՛ւ և իրեն հետ կը տանի իր
երազներն ու բարեկամներու արցունքները:

— Կարծեմ շա՛տ մօտէն կը ճանչնաք զինքը,
այնպէս չէ՞, ըսի, ցած ձայնով, չկրնալով զսպել
յուզմունքս:

— Ա՛ն, ի՞նչ կ'ըսես, բարեկամս, եթէ վճտուենք
ամբողջ Պուլկարիոյ մէջ, իր զաղափարներովին ու իր
քաջութիւններով հազարէն մէկ չելլեր։ Ինքը զերա-
զանցօրէն աղջասէր էր, և անդամ էր Մակեդոնապուլ-
կար յեղափոխական Քօմիթէին։ Բերանս բաց կ'ուն-
կընդրէի իր տեսնախօսութիւններուն, ե՛ս որ փաս-
տաբան մըն եմ։

— Ասոր պէս գեռ ինչե՛ր կան, ըսի, ջանալով
մեղմել իր վիշտը։

— Անշուշտ, և մենք պիտի տեսնենք, եթէ ողջ
ըլլանք, թէ ի՞նչ օճախներ մարեցան։ Քանի՛ քանի՛
բիւր սրբեր իրենց հայրը պիտի կոչեն և կիներ իրենց
ամուսիններուն կորուստը պիտի ողբան դառնադին։
Ամբողջ Պուլկարիա սուզով պիտի տօնէ իր յաղթու-
թիւնները։

Սրդ սրեւ, ճշմարիտ էին Օպրէնովիչի խօսքերը։
Կարելի՞ է միթէ դիմանալ ապագայ ցաւերուն, սրոնք
պիտի պատկերացուին պատերազմէն յետոյ։

— Քալե՛նք, բարեկամս, ըսի Օպրէնովիչի, քալենք
որ աչքերնիս չի տեսնէ սա՛ դիակները, որովհետեւ
ա՛լ կարողութիւն չմնաց վրաս։

— Երթանք, բարեկամս . . .

Ու սկսանք քալել երկուքս ալ, ԴիԱկներուին
Մէջէն։ Անոնք բազմաթիւ էին և սոսկալի վայրագու-
թեանց, մահացումներու այլազան դժոխային տեսա-
բաններ կը պարզէին։

Աչքերս կ'ուզէի զոցնլ, բայց յանկարծ ոտքս կը
դպչէր դիակի մը։ Սարսափած կը շտապէի վայրկեան
մը առաջ հեռանալու այդ սրտաճմլիկ վայրերէն։

Արդարեւ 1895 ի Պոլսոյ կոտորածներուն ատեն

բաւական բան տեսած էի, սակայն պատերազմի դաշտին մէջ տեսածներս ա'լ աւելի զարհուրելի և դժոխային էին:

Դիակներուն մէջ էն հեռացած էինք այլեւս, երկուքը ալ լուր ու մտածկոտ ես չէի ուզեր հաւատալ այս բոլոր տեսածներուս, բայց ափսո՞ս որ իրականութիւններ էին անոնք:

Յանկարծ քանի մը զինուորներ բարեւելով կը յառաջանան մեղի: Անոնցմէ մէկը մօտենալով Օպրէնովիչի խնդրեց որ իրենց քանի մը նամակները փօսթը ձգէ, իրենք չէին կրցած ժամանակին հասցնել փօսթին որ մեկնած էր:

Օպրէնովիչ զիխու շարժումով մը իր հաւանութիւնը տուաւ, գրալանելով 5-4 նամակները:

Քիչ վերը տեսանք որ զինուորներ խոշոր փոսեր կը բանան: Նախ կարծեցինք թէ դիրքեր շինելու համար էր, բայց յետոյ հասկցանք որ անոնք գերեզմաններ էին մեռած և սպաննուած զինուորները թաղելու համար:

Երկու պուլկար քահանաներ, մէկը պարթեւահասակ և երիտասարդ, իսկ միւսը յիսունը անցուկ՝ բայց յաղթանդամ և պատկառելի, բուրվառ ու խաչ ձեռքերնին, մօտեցան գերեզմաններուն և սկսան կարդալ խաչակնքելով:

Մենք շտապեցինք վայրկեան մը առաջ հեռանալ մահանոտ Զաթալճայի կողմերէն և վերջապէս հասանք այն տեղ, ուր կը սպասէր մեղի զինուորական կառքը: Նստանք ու ճամբայ ինկանք յուզուած, ընկճուած և սրտաբեկ:

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.



220028475

II
28475

ՄԵԿ
ՕՐԻՆԱԿ

ԳՐԱՏՈՒՆ ՀՈՐԻԶՈՆ

Հիմնուած է քառորդ դարու մեր կրթական համեստ գործունէութիւնը շարունակելու եւ այս կերպով հայ ժողովուրդին ծառայելու նպատակաւ։

ՀՈՐԻԶՈՆ Գրատունը կը հայթայթէ ամէն տեսակ ազգ. յեղափոխական, գրական, պատմական, վիպական գիտական, Թատերական, կրօնական, երգիծական եւ դպրոցական գիրքեր, երգարաններ, բառարաններ, եւն.

ՀԻՒՐԱՄԱՏԶԵԼԻ ՊԱՅՄԱՆԵՐ, ԱՐԱԴ ԵՒ ԽՆԱՄՈՏ
ՍՊԱՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Քաջալերեցէք մեզ դիմելով մեր հասցէին։

LÉVON DJÉRAHIAN

17, rue des Dominicaines - MARSEILLE

Մամլոյ տակ է օհուն ԱՐՄԵՆԻ

ԿՈՅՐ ՎԱՐԴԱՆ ԿԱՐ ԱԼ. ՁՆՈՒԷՐ ՑԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆԸ

ԳԻՆ 2 ՖՐԱՆՔ — ԱՐՏԱՎԻՇՄԱՆ 2.50 ՖՐԱՆՔ

Ձեր տպագրական գործերուն համար դիմեցէք

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐԱՐԱ

TAKVOR HATCHIKIAN

17, rue des Dominicaines
MARSEILLE